

België - Belgique
P.B. - P.P.
8500 Kortrijk
BC 20258

KONINKLIJKE EN MENSLIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË
VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN VAN MENSLIEVENDHEID

ONDER DE HOGE BESCHERMING VAN Z.M. DE KONING
EN HET EREVOORZITERSCHAP VAN DE H. BURGEMEESTER VAN BRUSSEL

VADERLANDSE VERENIGING
Zonder winstgevend doel
Gesticht te Brussel op 3 december 1865 - Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

INFOBLAD KORTRIJK

Afgiftekantoor: KORTRIJK CENTRUM

Verantwoordelijke uitgever:
Rasson Nadia - Steenstraat 103 -
8501 Heule

P 806019
PRS: 3048465

Nummer 98 – 4de kw 2021 (okt-nov-dec)

---

*Koninklijke en Menslievende
Vereniging der
Dragers van Eretekens en
Medailles van België*

Regionale Kortrijk

WOORD VAN DE VOORZITTER REGIONALE KORTRIJK

Toespraak voorzitter Promotiefest van 25 september 2021

Dames en heren, burgers, militairen, politie in graad en functie, Adjudant-majoor Johan Rammant, Erelid Adjudant-majoor Mario Matton en hun partners. Erelid Luitenant-kolonel Christophe Onraet is verontschuldigd wegens het huwelijk van zijn zoon.

Ik verwelkom ook de Nationale voorzitter de heer Rudy Maes, de leden van het Nationaal bestuur, de voorzitter van de Staatsgedecoreerden en de Verbroedering de heer Germain Van Wietendaele, zijn echtgenote en zijn delegatie, de voorzitter van de Regionale Westland de heer Gilbert Vitse en zijn echtgenote zijn verontschuldigd wegens de dooplechtigheid van hun eerste achterkleinkind.

Ik verwelkom ook de heer Gerard Moerman, voorzitter van de Nationale Strijdersbond van België, Gewest Leiegroep afdeling Olsene (Oost-Vlaanderen).

Het is mij een genoegen ons oudste Erelid de heer Roger Terriijn, oud-burgemeester van Deerlijk te mogen verwelkomen.

Welkom aan de Voorzitter van IMOS, de heer Thierry Plaitin met zijn delegatie.

Aan iedereen hartelijk welkom.

Je souhaite le bienvenue au grand chancelier, Mr. Gilbert Gerard, aux membres du comité Nationale, aux différent présidents des associations patriotique, militaires et police, dans tous vos grades et qualités.

Ik verwelkom ook de vaandeldragers, onze nieuwe leden die voor de 1ste maal deelnemen aan ons promotiefest. Dit is een gelegenheid om vriendschappen te onderhouden of op te starten, wat er ook gebeurt de vriendschap moet de verbinding zijn en blijven onder ons, wat we eens te meer hebben ondervonden in de voorbije maanden door de corona pandemie.

Deze zomer die, voor veel mensen een prettige tijd moest zijn, werd dit niet voor de inwoners van Wallonië. Zij werden getroffen door grote watersnood.

Alleen door vriendschapsbanden te onderhouden kunnen we vrede opbouwen, iets wat heel belangrijk is in de tijd waarin we nu leven.

Vriendschap en verdraagzaamheid is het enige antwoord op terrorisme, en zoals de meesten onder jullie weten hebben wij daar nog een hele weg af te leggen, vooral met de recente beelden van wat gebeurd is in Kaboel.

Helaas zijn er twee van onze ereleden overleden.

In het begin van de lockdown in 2020 ons oudste lid en Erelid, de laatste verzetsstrijdster van Kortrijk, Mevr. Frida Laverge, we hadden een paar maand daarvoor haar 100ste verjaardag gevierd en dan begin deze maand ons Erelid en Erevoorzitter Provinciale West-Vlaanderen, Graaf Henri d'Udekem d'Acoz.

Mag ik vragen om een ogenblik stil te staan bij onze overleden leden, die ik niet bij naam zal noemen om niet het risico te lopen iemand te vergeten, want door de corona pandemie moesten uitvaarten in strikte intimiteit doorgaan, waardoor we van velen waarschijnlijk nooit zullen weten of ze, en wanneer ze overleden zijn, maar ook voor alle slachtoffers wereldwijd.

Na het ogenblik van stilte geef ik graag het woord aan de Nationale Voorzitter.

Het was de bedoeling om vorig jaar hulde te brengen aan de gesneuvelde Korea strijders, maar zoals jullie weten heeft corona daar een stokje voor gestoken, maar met de hoop dat alles weer goed wordt, pikken we dit jaar de draad weer op.

Wij hebben altijd respect betoond aan de talrijke gesneuvelden van beide Wereldoorlogen, niet alleen aan onze mensen, maar ook aan deze van de bevriende naties.

Maar vandaag in het bijzonder en dit 70 jaar na datum, brengen wij hulde aan de 3.171 Belgische vrijwilligers die in 1950 naar Korea vertrokken om samen met 20 andere landen, die toen tot de Verenigde naties behoorden, te strijden tegen de inval van Noord-Korea.

Die gebeurtenis, word de “VERGETEN OORLOG” genoemd, maar is ook een oorlog die veel slachtoffers heeft geëist.

Meer dan 178.000 militairen.

Meer dan 33.000 vermisten.

Meer dan 556.000 gewonden.

Ook de burgers werden niet gespaard, naar schatting zijn er een 2 miljoen volwassenen en kinderen omgekomen.

Ieder jaar staat het promotiefeest in het teken van een thema en vandaag zijn het de herdenkingspenningen die verwijzen naar de “VERGETEN OORLOG”.

Ik wens jullie een aangename dag, draag jullie eretekens met fierheid, ZE GETUIGEN VAN MOED—WILSKRACHT—DAPPERHEID EN VAN ONWANKELBARE TROUW AAN VORST EN VADERLAND.

Voorlezen van wensen van trouw door de heer Pieter D’Haene met daar direct een toast aan de Koning.

De voorzitter,

Nadia RASSON

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk
Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudy.maes1@proximus.be
a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

---

Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE
☎&☎: +32 56-35.63.35 - ✉ : rasson.n@telenet.be

Rasson Nadia
Steenstraat 103
8501 HEULE

Sire,

De nationaal en regionaal voorzitter van Koninklijke en Menslievende Vereniging der Draggers van Eretekens en Medailles van België voor daden van moed, zelfopoffering en menslievendheid Rudi Maes en Nadia Rasson, het bestuur van de Regionale Kortrijk en hun leden, verzameld op hun jaarlijks banket ter gelegenheid van hun promotiefeest van 25 september 2021, verzoeken Uwe Majesteit de uitdrukking van hun gevoelens van diepe aanhankelijkheid en onwankelbare trouw te willen aanvaarden.

*Voorzitter van de Regionale Kortrijk
Mevr. Rasson Nadia*

**SOCIÉTÉ ROYALE PHILANTROPIQUE DES
MÉDAILLÉS et DÉCORÉS de Belgique**

POUR ACTES DE COURAGE DE DÉVOUEMENT ET D'HUMANITÉ
Sous le Haut Patronage de S.M. le Roi
et la Présidence d'Honneur de M. le Bourgmestre de Bruxelles.

ASSOCIATION PATRIOTIQUE

Sans but lucratif

Fondée à Bruxelles le 3 déc. 1865 – Autorisation Royale du 2 juillet 1883

**KONINKLIJKE EN MENSIEVENDE VERENIGING DER
DRAGERS van ERETEKENS en MEDAILLES van BELGIË**

VOOR DADEN VAN MOED, ZELFOPOFFERING EN MENSIEVENDHEID
Onder de Hoge Bescherming van Z.M. de Koning
En het Erevoorzitterschap van de H. Burgemeester van Brussel.

VADERLANDSE VERENIGING

Zonder winstgevend doel

Gesticht te Brussel op 3 dec. 1865 – Koninklijk Erkend op 2 juli 1883

Siège social / Sociale zetel : Astridpad 5 – 8540 Deerlijk

Tel. & Fax : +32 56-32.90.17 – Gsm : +32 477-28.33.21 – Email : rudymaesi@proximus.be

a.s.b.l. / v.z.w. 515/53 – N° d'entreprise – Ondernemingsnr 408.696.434 – Arrondissement judiciaire : Courtrai / Gerechtelijk arrondissement : Kortrijk

Voorzitter Regionale Kortrijk: RASSON Nadia, Steenstraat 103 te 8501 HEULE

☎&☎: +32 56-35.63.35 - ✉ : rasson.n@telenet.be

Rasson Nadia
Steenstraat 103
8501 HEULE

Sire,

Le président national et régional de la Société Royale Philanthropique des Médailleurs et Décorés de Belgique pour actes de courage, de dévouement et d'humanité Rudi Maes et Nadia Rasson, le conseil d'administration de la Régionale de Courtrai et leurs membres, réunis lors du banquet annuel à l'occasion de leur fête de promotion du 25 septembre 2021, demandent à Votre Majesté d'accepter l'expression de leurs sentiments d'affection profonde et de loyauté inébranlable.

*Président de la Régionale de Courtrai
Mme. Rasson Nadia*

Palais de Bruxelles

7 oktober 2021

Mevrouw de Voorzitter,

Zijne Majesteit de Koning heeft mij met de eer gelast u de ontvangst te bevestigen van de vriendelijke boodschap die u Hem, namens de leden van de Koninklijke en Mensenlievende Vereniging der Draggers van Eretekens en Medailles, samengekomen ter gelegenheid van hun jaarlijks banket op 25 september 2021, heeft toegestuurd.

De Koning wenst u, en al diegenen wier tolk u bent geweest, hartelijk te bedanken voor de betoonde gevoelens van aanhankelijkheid.

Met hoogachting,

Alain Gerardy
Kolonel van het Vliegwezen SBH
Protocolchef bij het Huis van Zijne Majesteit de Koning

Aan Mevrouw Nadia Rasson
Voorzitter van de Regionale Kortrijk
Koninklijke en Mensenlievende Vereniging
der Draggers van Eretekens en Medailles
Steenstraat 103
8501 Heule

Palais de Bruxelles

Le 7 octobre 2021

Madame le Président,

Sa Majesté le Roi a été très sensible aux sentiments d'attachement que vous avez exprimés dans votre message, au nom des membres de la Société Royale Philanthropique des Médailleurs et Décorés de Belgique, réunis lors du banquet annuel le 25 septembre 2021.

Le Roi m'a demandé de vous transmettre, ainsi qu'à tous ceux dont vous vous êtes fait l'interprète, Ses vifs remerciements pour cette aimable attention.

Veuillez agréer, Madame le Président, l'assurance de ma considération distinguée.

Alain Gerardy
Colonel d'Aviation BEM
Chef du Protocole à la Maison de Sa Majesté le Roi

A Madame Nadia Rasson
Président de la Régionale de Courtrai
Société Royale Philanthropique des Médailleurs et Décorés
Steenstraat 103
8501 Heule

Foto's Promotiefest

De foto's van het promotiefest zijn te bekijken op onderstaande link,

<https://galerij.kmvdembkortrijk.be/#collections>

Beste leden, beste vrienden,

Het was onze bedoeling om verleden jaar hulde te brengen aan de gesneuvelde Korea-strijders maar 'Corona' heeft daar een stokje voor gestoken, maar wij laten ons niet vermurwen en pikken de draad weer op. Ik lees nu integraal de vooropgestelde tekst die ik had voorbereid aan u voor.

Wij hebben in het verleden (en nog steeds eigenlijk) ons respect betoond aan de talrijke gesneuvelden van de beide wereldoorlogen, niet alleen aan onze eigen mensen maar ook aan de gesneuvelden van de bevriende Naties.

Maar vandaag in het bijzonder (70 jaar na datum) brengen wij hulde aan de 371 Belgische vrijwilligers die in 1950 naar Korea zijn vertrokken om samen met nog 20 andere landen die toen tot de Verenigde Naties behoorde zich in de strijd te werpen tegen de inval van Noord-Korea.

De gebeurtenis wordt "VERGETEN OORLOG" genoemd, maar is tevens ook een oorlog die een niet mis te verstane aantal slachtoffers heeft geëist.

Meer dan 178.000 militairen

Meer dan 33.000 vermisten

Meer dan 556.000 gewonden

De burgers werden ook niet gespaard, er zijn naar schatting 2 miljoen volwassenen en kinderen omgekomen.

Telkenjare proberen wij op ons Promotiefest rond een thema te werken, vandaag zijn het de herdenkingspenningen die verwijzen naar de "VERGETEN OORLOG".

Tevens staan wij vandaag even stil bij het leed die 'Corona' heeft veroorzaakt en alsof dit nog niet genoeg was, de ongeziene overstromingen in eigen land met de dodelijke slachtoffers en de mensen die hun levenswerk door de ongezien kracht van het water hebben zien verdwijnen, twee andere natuurelementen waar we ook machteloos tegen staan (wind en vuur) hebben ook binnen en buiten Europa lelijk huis gehouden waarbij duizenden hectaren bos en huizen in de vlammen zijn opgegaan, kunt ge u voorstellen dat je moet vluchten over het water om u in veiligheid te stellen en in de verte de gloed ziet die een gans dorp opslokt waartussen uw woonst is gelegen, men zou voor minder de moed verliezen.

Beste leden, beste vrienden, hier sluit ik af met een gepast eerbetoon aan al de slachtoffers wereldwijd, de "LAST POST".

BOUCKENOOGHE Danny
Assistent-kanselier

De Vergeten Oorlog

Koreaanse Oorlog (25 juni 1950 tot 27 juli 1953)

De Koreaanse Oorlog of Koreaoorlog is een in het Westen gebruikte naam voor een tussen 1950 en 1953 uitgevochten oorlog tussen het communistische Noord-Korea en het prowesterse Zuid-Korea. Noord-Korea werd in de oorlog militair ondersteund door de Volksrepubliek China en de Sovjet-Unie. Zuid-Korea werd gesteund door de Verenigde Naties en ontving militaire bijstand van diverse VN-landen, onder leiding van de Verenigde Staten.

De directe oorzaak van het conflict lag in de na de Tweede Wereldoorlog doorgevoerde deling van het in 1910 door Japans Keizerrijk geannexeerde Keizerrijk Korea. Het noordelijk deel werd door de Sovjet-Unie bezet en het zuidelijke deel door de Verenigde Staten. Als scheidslijn werd de 38ste breedtegraad genomen. De opdeling zou tijdelijk zijn, maar beide delen ontpopten zich al snel tot een eigen entiteit. Het noordelijk deel werd communistisch en het zuiden mocht zich – slechts in naam – democratisch noemen. Van een op vreedzame wijze samengaan van beide delen was al snel geen sprake meer en beide delen overwogen met militair geweld het andere deel in te palmen.

Na diverse grensconflicten begon de oorlog op 25 juni 1950 met een invasie van Noord-Korea op het zuiden en eindigde op 27 juli 1953 met een wapenstilstand, zonder dat een echte winnaar tevoorschijn

was gekomen. De nieuwe scheidslijn kwam nabij de 38ste breedtegraad te liggen. Er is sindsdien geen vredesverdrag gesloten, waardoor het conflict nog steeds voortduurt. De Koreaanse Oorlog wordt beschouwd als een onderdeel van de Koude Oorlog.

Aanloop

Korea was sinds 1905 een protectoraat van Japan en werd in 1910 door dit land geannexeerd. Na de Tweede Wereldoorlog werd het noorden bezet door de Sovjet-Unie en het zuiden door de Verenigde Staten. De 38ste breedtegraad vormde de grens. De bedoeling was om beide delen te herenigen tot één Korea. Aan het einde van de bezetting door de twee grote mogendheden, in 1948, kreeg Noord-Korea echter een communistische regering en werd in Zuid-Korea een prowesters bestuur gevestigd. In 1948 verlieten de Sovjettroepen het schiereiland en in 1949 de Amerikanen.

Noord-Korea werd daarbij gesteund door de Sovjet-Unie en Zuid-Korea kreeg bijstand van de Verenigde Staten voor zijn anticommunistische opstelling. Van een vreedzaam samenzijn kon geen sprake meer zijn, waarop beide delen het andere deel met militair geweld wilden onderwerpen. In Zuid-Korea waren tussen de 1.000 en 5.000 communistische guerrilla's actief en vanaf augustus, 1949 vonden confrontaties aan de grens plaats, die meestal in het voordeel van Noord-Korea werden beslist. Kim Il-sung meende dat de bevolking hem met open armen als bevrijder zou ontvangen en dat het Zuid-Koreaanse leger geen partij voor zijn troepen zou zijn. Kim Il-sung verzocht Jozef Stalin al in 1949 om toestemming voor een aanval op het zuiden, iets wat deze vooralsnog weigerde omdat hij escalatie wilde voorkomen.

Ondertussen steunde Noord-Korea de communistische troepen in de Chinese burgeroorlog, onder andere door hen toe te staan op Noord-Koreaans gebied bases in te richten en met materieel en mankracht. Mao stuurde als wederdienst 50 tot 70.000 veteranen van Koreaanse afkomst naar Korea om het Noord-Koreaanse leger te versterken. Het Chinese regime zag de Verenigde Staten en diens bondgenoten als de grootste bedreiging en moedigde communistische machtsovernames in landen in de nabijheid van China aan.

In 1950 meende Stalin dat de geostrategische situatie in zijn voordeel was veranderd: Mao zat stevig in het zadel in China en de Sovjet-Unie bezat inmiddels ook kernwapens. Bovendien hadden de Amerikanen niet direct in China ten voordele van de Nationalisten geïntervenieerd en Korea werd gezien als van mindere strategische waarde dan China. In april 1950 gaf Stalin Kim Il-sung toestemming, op voorwaarde dat Mao indien nodig zou interveniëren. Stalin maakte van meet af aan duidelijk dat er geen Sovjettroepen bij gevechtshandelingen betrokken zouden raken. Mao ging (met tegenzin omdat China er nu zelf direct bij betrokken kon raken) akkoord en de voorbereidingen voor de oorlog werden opgevoerd. Om de vijand zand in de ogen te strooien en niet de agressor te lijken, stuurde Noord-Korea diplomaten met een vredesaanbod naar het zuiden en riep het op tot verkiezingen in heel Korea. Syngman Rhee, president van Zuid-Korea weigerde dit en Zuid-Koreaanse troepen begonnen de Noord-Koreanen aan de grens te provoceren. Rhee meende dat zijn leger het noorden gemakkelijk zou kunnen veroveren. Toch waren de Zuid-Koreanen en de Amerikanen niet voorbereid, omdat er al zo vaak conflicten hadden plaatsgevonden, dat ze meenden dat het ook deze keer met een sissers zou aflopen. Hierdoor lieten ze zich verrassen.

Troepensterktes

Noord-Korea bezat in 1950 tussen de 150.000 en 200.000 manschappen, verdeeld over 10 infanteriedivisies, 1 tankdivisie en 1 luchtmachtdivisie. De invasiemacht bezat 274 T-34-85 tanks, 200 artilleriestukken, 110 bommenwerpers, 150 Yak-gevechtsvliegtuigen en 35 verkenningsvliegtuigen. 114 jagers, 78 bommenwerpers, 105 T-34-85 tanks en 30.000 manschappen werden achtergehouden. De kern van dit leger bestond uit de Koreaanse veteranen uit de Chinese burgeroorlog.

Zuid-Korea bezat een leger van 98.000 manschappen, geen tanks en 22 gevechtsvliegtuigen. De troepen waren slecht voorbereid en slecht bewapend.

De Amerikaanse aanwezigheid was beperkt tot 300 manschappen en de dichtstbijzijnde Amerikaanse troepen van significante omvang bevonden zich in Japan, terwijl China en de Sovjet-Unie aan Noord-Korea grensden. Kim Il-sung had derhalve de militaire krachten goed ingeschat terwijl Syngman Rhee het bij het verkeerde eind had: Noord-Korea was overweldigend in het voordeel. Ook dit speelde een rol in de besluitvorming, Kim Il-sung wilde toeslaan nu hij in het voordeel was en voorkomen dat de Zuid-Koreanen de kans kregen hun militaire achterstand in te lopen.

Amerikaanse mariniers bestormen een Noord-Koreaanse bunker

Verloop van de oorlog

Op 25 juni 1950 vielen Noord-Koreaanse troepen Zuid-Korea binnen. Daarop besloot de Veiligheidsraad van de Verenigde Naties bij Resolutie 84 tot militaire steun aan Zuid-Korea. Uiteindelijk bestond die steun uit een troepenmacht waaraan naast troepen van de Verenigde Staten nog vijftien landen deelnamen: Australië, België, Canada, Colombia, Filipijnen, Ethiopië, Frankrijk, Griekenland, Luxemburg, Nederland, Nieuw-Zeeland, Thailand, Turkije, Verenigd Koninkrijk en Zuid-Afrika. Alle troepen kwamen onder leiding van de Verenigde Staten te staan. De Amerikaanse generaal Douglas MacArthur werd benoemd tot opperbevelhebber.

Na enkele dagen werd de Zuid-Koreaanse hoofdstad Seoel bezet en begin september 1950 was 90% van Zuid-Korea in handen van de Noordelijke troepen. Alleen een klein gebied rondom Busan hield nog stand. Bijna waren de Zuid-Koreanen en de te hulp schietende Amerikanen op de knieën gedwongen, vooral omdat zowel de Zuid-Koreanen als de Amerikanen onvoldoende getraind waren, het moreel zeer laag was en de leiding vaak ernstig tekortschoot. Mede dankzij het feit dat de Noord-Koreanen zeer zware verliezen hadden geleden tijdens hun opmars en de bevoorradingsroutes voor hen steeds langer waren geworden, bloedde het offensief van de Noord-Koreanen langzaam dood. Daarnaast kwamen er steeds meer versterkingen aan voor de Amerikanen en Zuid-Koreanen in de vorm van nieuwe Amerikaanse divisies en eenheden van andere landen van de Verenigde Naties. Met behulp van een tactisch hoogstandje (de amfibische landing bij Incheon, ver achter de Noord-Koreaan-

se linies) en het nodige geluk slaagde bevelhebber MacArthur erin de Noord-Koreanen terug te dringen tot aan de grenzen van China. de Volksrepubliek China intervenueerde, onder andere vanwege de vermeende dreiging van kapitalistische legereenheden aan hun grenzen en het feit dat de Verenigde

*Amerikaanse soldaten tijdens de
Koreaanse Oorlog*

Staten openlijk steun gaven aan de nationalistische Chinezen op het eiland Formosa (het huidige Taiwan), onder leiding van Chiang Kai-shek. De VS zette de 7de vloot in ter bescherming van Formosa. De aanvallende Chinezen drongen de westerse coalitie terug. Opnieuw viel Seoel in communistische handen. Douglas MacArthur werd op 11 april 1951 ontheven uit zijn functie als bevelhebber over de VN-troepen in Korea. Hij had namelijk controversiële verklaringen afgelegd over een mogelijke uitbreiding van de oorlog tot in China en over mogelijk gebruik van kernwapens (omdat men een nucleaire oorlog vreesde).

In de periode die volgde sleepte de oorlog zich voort, waarin successen en tegenslagen voor beide partijen elkaar afwisselden. Medio 1951 werden er pogingen gedaan vredesonderhandelingen te beginnen. Daarmee kon op 10 juli 1951 in Kaesong worden begonnen. De onderhandelingen sukkelden maandenlang voort en werden herhaalde malen gestaakt. Een groot struikelblok was de uitwisseling van krijgsgevangenen. Pas na de dood van Sovjetleider Stalin in maart 1953 werd er weer voortgang geboekt en op 27 juli 1953 kon er te Panmunjeom een staakt-het-vuren worden afgekondigd.

Om de Noord-Koreaanse leiders onder druk te zetten hebben de Amerikanen in de laatste twee jaar van de oorlog Noord-Korea aan een genadeloos bombardement met napalm onderworpen. Daarbij zijn waarschijnlijk wel 500.000 mensen om het leven gekomen.

Nasleep

De onderhandelingen hadden dan wel tot een staakt-het-vuren geleid, maar de vrede tussen Noord-Korea en Zuid-Korea is nooit gesloten, zodat beide landen officieel nog steeds in staat van oorlog verkeren. Regelmatig vallen er nog slachtoffers tijdens grensschendingen. Dieptepunt was het jaar 1961, waarbij totaal 122 mensen van het VN-leger sneuvelden. De Koreaanse Oorlog kostte ten slotte aan twee miljoen burgers en militairen het leven. Noord- en Zuid-Korea bleven als puinhopen achter.

Sinds de oorlog staan de legers van de twee landen onafgebroken oog in oog tegenover elkaar bij de gededemilitariseerde zone, een soort IJzeren Gordijn dat de twee landen van elkaar scheidt. Er zijn wel voorzichtige pogingen om meer toenaderingen tussen beide staten tot stand te brengen. Onder andere is er een regeling dat over en weer familie elkaar weer kan bezoeken. Door politieke fricties wordt die regeling nogal eens buiten werking gesteld.

De Koreaanse Oorlog wordt ook weleens de *Vergeten Oorlog* genoemd, omdat hij in de schaduw staat van zowel de Tweede Wereldoorlog als de Vietnamoorlog. Deze oorlog was echter bloedig genoeg om hem zijn plaats in de geschiedenis te geven.

Sinds 2006 doet de Zuid-Koreaanse Waarheids- en Verzoeningscommissie onderzoek naar oorlogsmisdaden die in 1950-1953 zijn begaan. Ze bracht in juli 2008 onder meer naar buiten dat in 1950 duizenden Koreanen die van linkse sympathieën werden beschuldigd door Zuid-Koreaanse strijdkrachten werden geëxecuteerd onder toezicht van Amerikaanse soldaten, die bewust niet ingrepen.

In 2010 laaiden de vijandelijkheden tussen Noord- en Zuid-Korea weer op toen het Zuid-Koreaanse korvet Cheonan tot zinken werd gebracht, volgens Zuid-Korea en de VS door Noord-Korea. Later dit jaar hield Zuid-Korea enkele militaire oefeningen vlak bij de grenzen van de buur. Noord-Korea reageerde op de oefeningen met een granaataanval op de Zuid-Koreaanse eilandengroep Yeonpyeong, waarbij vier Zuid-Koreaanse doden vielen.

Op 8 maart 2013 zegde Noord-Korea het niet-aanvalsverdrag met Zuid-Korea op. Op 27 april 2018 ontmoetten de Noord-Koreaanse leider Kim Jong Un en de Zuid-Koreaanse president Moon Jae-in elkaar en verklaarden ze dat ze in het conflict tussen de beide Korea's wilden beëindigen.

Belgische bijdrage aan de Koreaanse Oorlog

Op vraag van de Verenigde Naties besloot de Belgische regering een bataljon soldaten samen te stellen om naar Korea te zenden. Op 18 september 1950 ontving het trainingscentrum voor commando's te Marche-les-Dames 3.000 kandidaten voor een intense opleiding die zou voorafgaan aan hun operationele inzet. Ongeveer 700 van hen beëindigden deze drie weken durende opleiding met succes. Het tweetalig bataljon kreeg de naam vrijwilligerskorps voor Korea en werd in Korea onder Amerikaans bevel geplaatst. Het bataljon ging er door het leven als het Belgian United Nations Command oftewel BUNC. Een van de pelotons van dit bataljon was daarenboven volledig samengesteld uit militairen van het Groothertogdom Luxemburg. Op 18 december 1950 scheepte de BUNC in aan boord van het schip *Kamina* in de haven van Antwerpen met als eindbestemming Pusan, waar het op 31 januari 1951 aanlegde.

Gedurende het Koreaanse conflict was het Belgisch-Luxemburgs Bataljon onderdeel van het 1 Corps-3rd US Infantry Division "Rock of the Marne" en hierbij afwisselend ingedeeld bij het 29th Britisch Brigade (bestaande uit het Gloucestershire Regiment, de Northumberland Fusiliers, de Royal Ulster Rifles, het 15th US Infantry Regiment, het 7th US Infantry Regiment en het 65th US Infantry Regiment, van februari 1955 tot juni 1955) voor het terugkeerde naar België.

Bij zijn inzet in het conflict dwong het bataljon ontzag en respect af bij de geallieerde troepen. Voor zijn dapperheid en zijn voorbeeldig gedrag werd het bataljon met zes eervolle vermeldingen beloond, waaronder één Amerikaanse en één Koreaanse. De gevechtsplaatsen waar deze vermeldingen verdiend werden versieren in gouden letters het vaandel. Het bataljon ontving de nestel verbonden aan de Leopoldsorde en het Erekrus van Militaire Verdiensten in goud van het Groothertogdom Luxemburg.

*Koreaanse burgers voor een achtergelaten
M46 Patton*

De volgende vier Belgische vermeldingen verleenden de nestel van de Leopoldsorde aan het vaandel:

- IMJIN : slag aan Imjin van 22 tot 26 april 1951. Verleend op 4 januari 1952.
- HAKTANG-NI : gevechten van 9 tot 13 oktober 1951. Verleend op 25 juni 1953.
- CHATKOL : gevechten van maart tot april 1953. Verleend op 22 juli 1953.
- COREE-KOREA : 31 januari 1951 tot 27 juli 1953. Verleend op 14 januari 1954.

Voor de slag bij Imjin werden ook volgende eervolle vermelding verleend:

- Amerikaanse vermelding : Presidential Unit Citation. Verleend op 6 september 1952.
- Koreaanse vermelding : South Korean Presidential Unit Citation. Verleend op 7 juni 1952

Het goudkleurige Erekrus van Militaire Verdiensten werd toegevoegd aan het vaandel door de regering van het Groothertogdom Luxemburg op 27 mei 1994.

Op het einde van het conflict werd de balans opgemaakt: 101 Belgische en twee Luxemburgse militairen sneuvelden, 478 raakten gewond. Vijf Belgische militairen worden nog altijd vermist en twee stierven in Noord-Koreaanse krijgsgevangenkampen. In totaal vertrokken 3.171 Belgische en 78

Luxemburgse vrijwilligers naar Korea. In totaal namen 2.636 onder hen deel aan gevechten. 2.801 vrijwilligers vertrokken eenmaal, 352 tweemaal en 18 driemaal naar Korea. De laatste 200 vrijwilligers verlieten in juni 1955 Koreaanse bodem en keerden naar België terug.

Het derde bataljon parachutisten van de Belgische landcomponent heeft de eer gekregen de tradities van het Belgisch-Luxemburgs Korea bataljon over te nemen. Het vaandel van de eenheid werd toevertrouwd aan de korpscommandant van het 3ePara in 1955. De militairen van dit bataljon dragen de nestel van de Leopoldsorde. Het thuishoortier van deze eenheid te Tielen draagt de naam van kapitein Pierre Gailly, een officier van de BUNC die sneuvelde te Chatkol op 20 maart 1953. Ook het mutskenteken van 3 Para en het schild "Korea" op hun uniform zijn overgenomen van de BUNC. Enkel de kleur van de muts werd niet overgenomen. De bruine mutsen van de BUNC worden in België gedragen door de eenheden van de infanterie. Het 3 Para draagt, zoals bijna alle parachutisteneenheden ter wereld, een wijnrode muts.

De Koreamedaille van de Verenigde Naties

De Korea medaille is een ronde bronzen penning met op de voorzijde het VN-symbool, een wereldbol met daarop de zeven continenten en een lauwerkrans in bas-reliëf en op de vlakke keerzijde de opdracht "voor dienst in de verdediging van de beginselen van het Handvest van de Verenigde Naties", ook in bas-reliëf. De medaille wordt op de linkerborst gedragen en is aan het lint bevestigd door middel van een bronzen gesp en een mechanisme dat zowel draait om een knop als scharniert dankzij de bevestiging aan het lint.

Op de gesp is het woord "Korea" in bas-reliëf aangebracht. De aanduiding van het operatiegebied kan op de medailles, afhankelijk van de nationaliteit van de decorandus, worden weergegeven in het Engels, Frans, Spaans, Deens, Grieks, Italiaans, Nederlands, Zweeds, Sanskriet of Turks.

Alle medailles zijn van brons, er zijn geen zilveren of gouden medailles geslagen. Het lint kreeg de kleur van de vlag van de Verenigde Naties, hemelsblauw, met dunne witte verticale strepen. Wit is de voornaamste kleur van de vlag van Zuid-Korea.

Alle militairen in Korea en op de vloot in de Koreaanse wateren kwamen voor deze eerste Medaille van Vredesmissies van de Verenigde Naties in aanmerking.

Bronvermelding : http://nl.wikipedia.org/wiki/Koreaanse_Oorlog

PERSBERICHT

21 september 2021

Contactgegevens Directeur Communicatie & Beleid Politiezone Rhode & Schelde
Ronny Decuyper PZ.RhodeSchelde.CommunicatieBeleid@police.belgium.eu +32(0)472 23 24 24.

K.M.V.D.E.M.B. schenkt € 10.000,- aan Les Lapinous du Cœur

DEERLIJK/ JEMEPPE— De Koninklijke en Menslievende Vereniging van Draggers van Eretekens en Medailles van België (K.M.V.D.E.M.B.) heeft € 10.000,- geschonken aan de Waalse vzw Les Lapinous du Cœur. Les Lapinous du Cœur krijgt zo aanzienlijk meer budget om de slachtoffers van de watersnood verder te helpen. “De schenking is voor ons maar een kleine inspanning in vergelijking met het werk dat de vrijwilligers daar verzetten”, vertelt Yves Asselman, nationale ondervoorzitter van de K.M.V.D.E.M.B. en korpschef van de politiezone Rhode & Schelde.

Rudy Maes en Yves Asselman, nationale voorzitter en ondervoorzitter van de K.M.V.D.E.M.B. overhandigden de schenking aan Les Lapinous du Cœur op maandag 20 september in het bijzijn van Hervé Jamar, de Gouverneur van Luik. Het geschonken bedrag is het resultaat van een inzameling van de provinciale en regionale afdelingen en afkomstig van hun eigen middelen. Les Lapinous du Cœur, een vzw opgericht door Olivier Rigaux na de watersnood van afgelopen zomer, krijgt zo financieel een duwtje in de rug: “Met deze schenking kunnen we brandstof en voeding kopen. De stroom van fondsen komt moeilijk tot waar het moet komen, daardoor moeten we het momenteel redden met onze eigen middelen. Schenkingen zoals deze zijn dus heel belangrijk”, vertelt Rigaux.

Nodige hulp

De vzw heeft zijn thuisbasis in een loods in Jemeppe-Sur-Meuse, nabij de stad Luik. Het is een van de belangrijkste verdeelcentra van onder meer voedsel en kledij in de regio. Slachtoffers van de watersnood kunnen er ook terecht voor huisraad als matrassen en wasmachines maar ook ontvochtigers. De vrijwilligers brengen de spullen zelfs tot bij de mensen thuis. “Dat transport is voor de vzw de grootste hap uit hun budget. Die € 10.000,- zorgt ervoor dat Olivier en de andere vrijwilligers hun werk nog maanden kunnen verderzetten”, aldus Asselman.

Financiële ondersteuning is voor organisaties als Les Lapinous du Cœur hard nodig, want zij zijn momenteel volledig afhankelijk van giften en vrijwilligers. Die komen ook uit Vlaanderen, zo krijgt Les Lapinous du Cœur bijvoorbeeld de hulp van de Antwerpse Moto Seingever.

Met deze royale gift van De Koninklijke en Menslievende Vereniging van Draggers van Eretekens en Medailles van België (K.M.V.D.E.M.B.), krijgt de vzw wat ademruimte om nog beter de getroffen mensen in de streek te kunnen helpen.

Wie wil kan zelf een schenking doen op het rekeningnummer van Les Lapinous du Cœur.

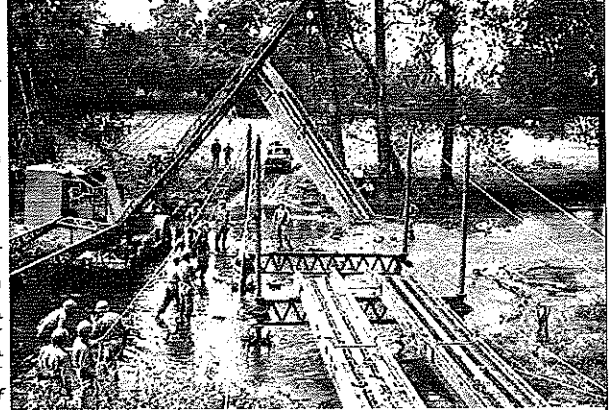

The Paths to Freedom

295TH ENGINEER COMBAT BATTALION

Half juni 1944 wordt het 295th Engineer Combat Battalion aan de 29th Infantry Division toegevoegd. Deze mannen strijden mee in de voorste linies en hebben 'road maintenance' en 'mine clearing' tot taak (onderhoud/aanleg en mijnvrij maken van wegen).

T/5 Deavers, T/Sgt. Aidt en S/Sgt. Wilson houden een dagboek bij en vertellen: "Onze eerste grote klus is het aanleggen van een 'highway' van Isigny naar Trévières en vervolgens het binnenland in. In 69 uur hebben we die aangelegd, compleet met bruggen. De voorste linies van de 29th ID kunnen vanaf dat moment goed bevoorrad worden met munitie, brandstof en alle mogelijke andere goederen. Het is een zware klus, maar daarmee hebben we wel een nagel aan Hitler's doodskist geslagen."

Ze zijn regelmatig door Duitsers beschoten, maar er gebeuren ook wel eens ongelukken in eigen gelederen. "Op een gegeven moment zijn we aan 't werk, als er vlakbij een explosie plaatsvindt. Een 6x6 truck blijkt in brand te staan, die goederen voor medics vervoert. De chauffeur en zijn bijrijder zijn er nog net op tijd uitgesprongen. Achteraf bleek, dat die jongens drie handgranaten in de cabine hadden hangen. Eén daarvan viel door een kuil in de weg op de cabinevloer en de pin schoot eruit..."

Ze hebben echter weinig tijd om aan dit soort zaken aandacht te besteden. Er moet gewerkt worden. "De 'Krauts' hebben hun springladingen overal verstopt, ingegraven in wegen of onder dood vee verstopt. Zelfs onder gesneuvelden liggen mijnen! Wij moeten die onklaar maken. En er is niets zo zenuwslopend als mijnen opruimen. Eén man loopt voorop met een mijndetector. Als dan plotseling het signaal klinkt, dat er iets van metaal in de grond ligt, loopt de tweede man -lopend in de voetsporen van de eerste- naar de plek en prikt héél voorzichtig met zijn bajonet in de grond. Is de mijn eenmaal gevonden, dan moet deze heel voorzichtig onklaar gemaakt worden of verplaatst naar 'n open plek om deze op te blazen. Vaak is het echter alleen maar schroot, wat we opgraven."

Ze komen ook boobytraps tegen. "De 'Krauts' hebben allerlei nieuwe trucs uitgevonden om te doden, maar we zijn voorzichtig en hebben onze lessen goed geleerd tijdens de training."

De opmars naar ST. Lô vordert maar traag, de Duitsers blijven zich hardnekkig verzetten. "De 'Krauts' hebben het voordeel van het terrein en verschansen zich tussen de hedgerows (bocages). Soms komen we op een dag maar een paar honderd meter vooruit."

Dan komt eindelijk St. Lô. "St. Lô is onze grote test. Het is het hoogtepunt van al onze trainingen en ervaringen. We maken de weg vrij en openen de poorten voor de Geallieerde opmars naar de Siegfriedlinie. Op 18 juli 1944 trekt een Task Force van 29th Infantry Division de stad in. De 'Krauts' vuren nog steeds granaten op ons af, maar onze eenheden beginnen direct met ruimen. Later worden D7 en R4 bulldozers ingezet om bomkraters dicht te schuiven en wegen puinvrij te maken. Als de 29th ID wordt afgelost door de 35th Infantry Division, beginnen wij bruggen te herstellen en pontonbruggen te bouwen."

"De divisie en toegevoegde eenheden betalen een enorme prijs aan doden en gewonden voor de verovering van St. Lô. Maar het is een belangrijke overwinning, omdat het een strategisch spoorweg- en wegenknooppunt is. En wat ons betreft, hebben we weer een paar nagels aan Hitler's doodskist geslagen ..."

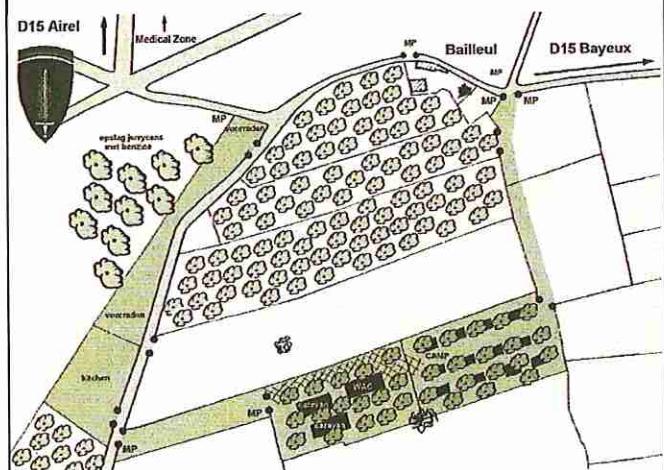
ROUTE BESCHRIJVING

66. Y-splitsing rechts aanhouden.
67. Y-splitsing links, D202 richting Colombières.
68. Kruising rechts, D113b richting Cartigny-l'Épinay.
Op de kruising rechts is het monument, dat herinnert aan de slachtpartij van 2nd Battalion van 115th Infantry Regiment, dat in het veld achter het monument was gaan slapen. Het veld was vroeger omringd door dichte en hoge bocages.
69. I- rechtdoor.
70. I- (onverhard) doorgaande weg links volgen.
71. 1e weg rechts, langs bordje parking rechts na afslag.
U rijdt langs de kerk.
72. u rijdt onder viaduct door van spoorlijn (ook voor GMC's te doen).
73. Einde weg rechts.
74. Einde weg links.
75. U rijdt Cartigny-l'Épinay in.
76. Einde weg links, voorrangsweg op.
77. Kruising rechtdoor, D15 richting Tournières.
78. 1e weg, bij kasteelachtig huis, links, richting Talvast.
79. Weg maakt haakse bocht rechts en haakse bocht links en u rijdt over spoorbrug.
80. Weg doorgaand volgen.
81. Einde weg rechts.
Na ± 550 m (1e doodlopende weg rechts) staat een monument voor ALG A5 Chipelle, vernoemd naar de boerderij Le Lieu Chipel. Lees verhaal verder
82. Doorgaande weg rechts over viaduct van spoorlijn volgen.
83. Einde weg links, voorrangsweg op.
84. 1e verharde weg rechts, langs bordje La Pouchinière (bordje rechts na afslag).
85. Einde weg links. U rijdt langs kerk.
86. Einde weg links, bij huis nr. 5.
87. Na 50 m (1e weg) rechts, onverhard pad.
88. -I rechtdoor, onverhard pad. 89. Einde weg links.
90. Einde weg rechts, voorrangsweg op.
91. 1e weg links, onverhard pad.
92. Einde pad links, verharde weg.
In een flauwe bocht naar rechts lag het eerste SHAEF Headquarters op het Europese vasteland, met de naam 'Shellburst'. Lees verhaal verder.
93. -I rechtdoor.
Rechts van de kruising staat een monument, dat herinnert aan het SHAEF HQ van de Supreme Allied Commander, General Dwight D. Eisenhower.
94. Einde weg rechts, voorrangsweg op en direct links.
95. Einde weg links, voorrangsweg op, over spoorbrug.
96. 1e weg links, C3 richting St. Martin-de-Blagny.

Wordt vervolgd

EERSTE HQ
EISENHOWER

Punt 92 - 93: De druk op Field Marshal Montgomery neemt eind juni 1944 toe vanuit het hoofdkwartier van SHAEF in Engeland, omdat hij er nog steeds niet in is geslaagd om Caen te veroveren. Dat is een van de redenen, waarom besloten wordt om ook op het Europese vasteland een HQ van SHAEF in te richten. Ze kiezen voor een locatie in appelboomgaarden bij Bailleul, vlakbij het vliegveld ALG A5 Chipelle. Uit telegramverkeer blijkt dat het hoofdkwartier, dat de naam 'Shellburst' krijgt, op 5 augustus 1944 klaar is voor gebruik. Het kamp bestaat uit een Commandopost (CP) en een bezoekerskamp, die bekend raken als CP12 en CP21. De CP bestaat uit vier slaapcaravans en twee grote tenten met houten vloeren om in te werken. De staf is gehuisvest in kleinere tenten. Onzeker is echter, of General Dwight D. Eisenhower zelf ooit op 'Shellburst' heeft vertoefd.

ALG A5 CHIPELLE

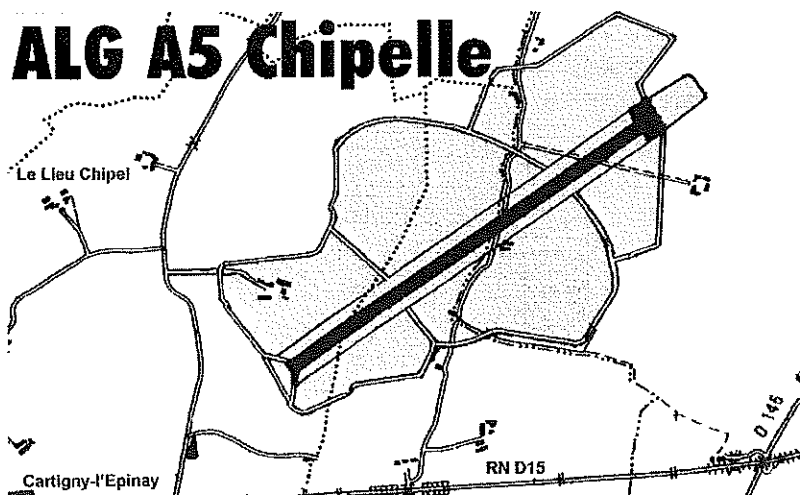
Begin juli 1944 wordt 'even' een vliegveld aangelegd ten noordoosten van Cartigny-l'Épinay.

Captain Andrew F. Wilson van 507 Fighter Squadron: "Op 3 juli worden we in trucks naar een boomgaard gebracht. Wij, zegge en schrijve zeven man, zijn als kwartiermakers de eersten. Het enige wat we zien, is een zompige akker en hier en daar wat boomgroepen. Een bulldozer is bezig de grond te egaliseren en er staan stapels rijplaten. Monsieur Pierre Engeurand is de eigenaar van de grond, een op-en-top Fransman van een jaar of 35. een rode kop, alpinopetje, zwarte kleding en laarzen tot aan z'n knieën. We onderhandelen met hem over het gebruik van zijn grond en gebouwen. Dat lukt zonder veel problemen. Als het maar helpt 'om de oorlog te winnen'.

We ontdekken een oude kleihut met twee kamers, een kleine hooiberg en een stookplaats. Binnen was het een bende, oude vieze kleren, bergen lege wijnflessen, stinkend vuilnis, oud gereedschap en huiden van konijnen ... We hebben de troep opgeruimd en Sgt. Howell heeft de ruimtes ontsmet. We hebben ons eerste hoofdkwartier. Een paar dagen later komen twee in lompen gehulde Franse vrouwen aanlopen. Ze komen kijken, of ze alweer in hun woning kunnen ...?!"

"Op 4 juli arriveert het grondpersoneel met alle uitrustingen en wordt een tentenkamp opgezet. Ook worden benzine, water, eten, latrines, douches en munitie gebracht. Met grote machines wordt hard gewerkt om de start- en landingsbaan te egaliseren en te voorzien van ijzeren matten. Op 5 juli arriveren de piloten van USAAF 404th Fighter Group en hun vliegtuigen, meest P-47 Thunderbolts. Een paar dagen later zijn we volledig inzetbaar, op jacht naar Duitse tanks en colonnes. Tegen onze raketten konden ze niet op!"

Het vliegveld heeft tot eind augustus '44 gefunctioneerd.

Wordt vervolgd